

РУСЕНСКИЯТ БАЛЕТ ГОТВИ „ХАЙДУШКА ПЕСЕН“

В цикъла от музикални прояви през Мартенския фестивал е включено и премиерното представление на балета „Хайдушка песен“ от Александър Райчев. Колкото по-малко дни остават до неделя, толкова по-расте напрежението. Сега вече репетициите са пренесени на сцената и се водят с оркестър. Има твърде много неща, които са отдавна направени в репетиционната зала, но трябва да се съобразят с декор, с осветление и това е свързано с много грижи на художествените ръководители. Постановката расте от ден на ден, и когато тази информация ще излезе във вестника, всичко ще бъде почти готово.

Както е известно, този балет беше представен преди години в София. Той е по либрето на Александър Хаджихристов, написано въз основа на „Записки по българските въстания“ от Захари Стоянов. За читателя би било интересно да узнае концепцията на русенската постановка на група за него, затова се обърнахме с молба към балетмайстора Асен Манолов и диригента Димитър Манолов да изложат своите виждания за творбата.

Ето какво ни заяви Асен Манолов:

— За разлика от някогашна-

та софийска постановка, ние сме се старали да избегнем плакатността и да създадем героично-романтичен балет с епично дихание. Исках героите да бъдат верни на историческата правда и да реша драматургията потанцувано. По режисьорски и диригентски съображения махнахме епиплога. Така, надяваме се, историческата правда ще бъде по-изтъкната.

Аз съм благодарен за помощта, която ми оказаха режисьорът-консултант Борислав Дионисиев и консултантът за българските танци — артистът от балета Димитър Гайдаров. Благодарен съм и на артистите, които с много любов изработиха ролите си. Тук искам да спомена по-не някои от участниците в главните роли: Павел Стоицев, Надя Руменин, Виделина Иванова, Тодор Тодоров, Люба Кондова, Тая Попова, Дора Мирчева, Ал. Малчев, Мих. Дамянов, Хр. Чернобаев, Дарина Славчева и други.

Диригентът Димитър Манолов ни разказа следното за музиката на балета:

— Трябва да напомня мисълта на Ромен Ролан, че показател за жизнеността на един народ е способността му да създава героично изкуство. Произведе-

нието на Александър Райчев не си именно героичката и патриотичния ентузиазъм, с които нашият народ живееше през оная епоха. В партитурата е отразен яркото-симфоничният начин на мислене, свойствен на композитора. Това му дава възможност да направи музикалните образи мащабни и същевременно да получи широко дихание на мелодиката. Фолклорният музикален материал не е цитиран буквално, а е творчески претворен и почти се слива с авторската инвенция.

На мен като тълкувател на произведението ми правят впечатление като едни от най-ценните постижения на автора любовните дуети. Използуването на масивна оркестрация при тях позволява на Райчев да постигне висок предел на чувствата. Те са близки по настроение, пък и по ориентация на късния немски романтизъм. Разбира се, аз считам това за достойнство, защото той е истинска школа за всеки композитор.

Накрая искам с удовлетворение да отбележа, че постановчикът Асен Манолов много добре чувствава музиката на произведението. И нашата съвместна работа беше улеснена от единната ни концепция.